

него. Какво има да подозирамъ? Нѣкой дойде при мене и иска да ме поизлъже. Азъ му казвамъ: „Приятелю, ако не се опитвашъ да ме лъжешъ, азъ бихъ сторилъ повече за тебе, а така ще сторя по-малко. Азъ и така съмъ длъженъ да направя нѣщо за тебе. Съ това не искамъ да кажа, че съмъ добъръ, но че съмъ длъженъ да направя за всѣкиго по нѣщо. Защо да прѣставяшъ работата тъй, както не е? Затова нѣкога казватъ, че не приемамъ гости. „Защо днесъ не приемашъ гости“? — Защото не съмъ изработилъ нищо и не мога да ви дамъ нищо. И за васъ е сѫщиятъ законъ: не си разположенъ днесъ духомъ, не приемай гости. Кажи: „Имамъ да рѣшавамъ извѣстна задача, която Учителятъ ми е далъ“.

И тъй, вложете двѣ нѣща: търпѣние и отмахнете въшето подозрение. Подозрението го виждамъ написано на вѣждитѣ на българина и у нѣкой е толкова голѣмо, че е необходимъ цѣлъ животъ, за да се освободи отъ него. Тоя знакъ е на мястото си: Господъ го е турилъ тамъ. А подозрението е отсѫтствие на безкористна любовь, отъ него се раждатъ всички болѣсти. Като срещнете нѣкои хора, вие казвате: „Този е лошъ, онзи е лошъ“, за васъ нѣма добри хора. Мислете, че всички хора сѫ добри, но у тѣхъ има само положителна енергия, която вие не можете да използвате и затова стойте на страна отъ тѣхъ, за да я използватъ другите. Двама мѫже, които иматъ положителни енергии, се отблъсватъ. Днесъ има магнетизатори, които могатъ да прѣвръщатъ енергиите. Отивамъ нѣкѫдѣ, дѣто се биятъ мѫжъ и жена. Азъ вдигамъ рѣцѣтѣ си, послѣ ги спускамъ надолу, и мѫжътъ става положителенъ, а жената отрицателна. Постоя малко при тѣхъ, и тѣ започватъ да се извиняватъ, че сѫ направили грѣшка. Тѣ не сѫ съзнати закона, по който единиятъ става положителенъ, а другиятъ отрицателенъ. И наистина, слѣдъ като се смѣнятъ енергиите имъ така, че да има и отъ двата вида енергии, тѣ прѣставатъ да се каратъ. Казвамъ „Приятели, единиятъ трѣбва да бѫде горѣ, а другиятъ долу“. Когато се заеме да лѣкува нѣкого, магнетизаторътъ прѣкарва рѣката си отгорѣ надолу върху болния. То значи: жената да бѫде долу, а мѫжътъ горѣ, т. е. мѫжътъ да чупи камъни, а жената да гради. Това е училь и Христосъ. Христосъ казва: „Вие ме наричате Учителъ